

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף מ"ג ע"א

תקונא עשרין, וחד ועשרין

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט התיקונים

ממשכא דיליה, לך לך אמרי נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב הדא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה, משכא דיצר הרע, ודא בגדו דחוייא עבודה זרה, כד איהו קא אתיאי לאתחברא עם צדיקייא ואמרה שכבה עמי חצופה זונה, איתמר באות ברית וינס ויצא (החוצה).

תרגום לעברית

בין כך הרי עלם הזדמן להם, מחמר אחר הבהמות. אמר להם: מה זה ויעזב בגדו בידיה? אלא עקרב הוא עקר ב', שעקרה את בית השכינה, וזהו בגדו של הנחש, של עבודה זרה, כשהנחש פא להתחבר עם גוף אדם ישן, שאומרת שכבה עמי, חצופה זונה, נאמר באות ברית וינס ויצא החוצה. (כ"י נ"א, ומשום זה, אפלו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב שמסתיר את אותה נקדה של אות ד', לא יפסיק, שאם יפסיק, בגללו מסתלק הקוץ מד' של אחד, ונשאר אחר, שהוא נחש כרוך, משום שנחש לא יפסיק ולא הסתלק, והוא פוסק ובורחת ממנו, אבל עקרב יפסיק, כמו שעשה יוסף הצדיק. זהו שכתוב וינח בגדו אצלה וינס וכו'. בין כך הרי העלם הזדמן אליהם מחמר אחר הבהמות, אמר להם: מה זה וינח בגדו אצלה וכו'? אלא עקרב עקר ב', שעקר את בית השכינה. כשרוצה להתחבר עם הצדיקים, צריך להפסיק ממנו ולא יהנה ממנו, ואפלו

מן העור שלו. לך לך, אומרים לנזיר, סביב סביב, ולכרם אל תקרב, זהו שכתוב וינח בגדו אצלה, העור של יצר הרע, וזהו בגדו של הנחש עבודה זרה, כשהוא בא להתחבר עם הצדיקים ואמרה שכבה עמי, חצופה זונה, נאמר באות ברית וינס ויצא החוצה).

טקסט התיקונים

אָמְרוּ לִיה מָאן אַנְתָּ, אָמַר לוֹן אָנָא אִיהוּ בְּרָא דְנוּנָא חֲדָא, דְּשֵׁט בְּיָמָא רַבְרָבָא, וּבִלְע כָּל נוּנִין דְּיָמָא וְאַפִּיק לְהוֹן חַיִּים לְבָר, וּלְזַמְנִין אִיהוּ נָפִיק בִּיבְשָׁתָא, לְקִימָא בִּיה (בראשית מח טז), וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, תְּוֹהוּ, אָמְרוּ לִיה, בְּתַר דְּלִית רְעוּתָהּ לְגַלְאָה מָאן אַנְתָּ וּבְרָא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן אִיהוּ (נ' א מאי איהו) אֲתַר דְּדוּכְתָּהּ, אָמַר לוֹן אֲתַר דְּדוּכְתִּי אִיהוּ מְגִדְלָא חֲדָא דְפָרַח בְּאֵירָא תְּוֹהוּ.

תרגום לעברית

אָמְרוּ לוֹ: מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם: אָנִי הוּא בֶן שֶׁל דֵּג אֶחָד שֶׁשֵּׁט בַּיָּם הַגָּדוֹל, וּבוֹלֵעַ כָּל דְּגֵי הַיָּם, וּמוֹצִיא אוֹתָם חַיִּים חֲחוּצָה, וְלִפְעָמִים הוּא יוֹצֵא בִּיבְשָׁה לְקִימָם בּוֹ, וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ. תְּמַהוּ. אָמְרוּ לוֹ: אַחֵר שְׂאִין בְּרִצּוֹנָהּ לְגַלּוֹת מִי אַתָּה וּבְנוֹ שֶׁל מִי אַתָּה, מִי הוּא (מה הוא) אֲתַר שֶׁל מְקוּמָהּ? אָמַר לָהֶם: אֲתַר מְקוּמִי הוּא מְגִדְלָא אֶחָד שֶׁפּוֹרֵחַ בְּאֵוִיר. תְּמַהוּ.

טקסט התיקונים

אָמְרוּ לִיה לָא תִימָא לֶן מְדִי (ס' א מלי), מָאִי אִיהוּ אָבוּהּ, אָמַר לוֹן אָבָא דִּילִי אִיהוּ חֲד נוּנָא רַבְרָבָא, דְּכַד צָחִי, אֶפְתַּח פּוּמִיָּה וּבִלְע מִיָּא דְיָמָא, וְעַד שִׁבְעִין (ס' א שבעה) שְׁנִין לָא הִדֵּר יָמָא לְתוּקָפִיָּה, וְרָזָא דְמַלְאָה יְבִטַּח כִּי יָגִיחַ יְרִידָן אֶל פִּיהוּ (איוב מ כג), וְאִיהוּ בִלְע כָּל כֶּף מִן יָמָא, וְאַתּוֹן לָא אֲשַׁתְּאַבְתּוֹן מִנִּיהּ אֶלָּא כִּד חֲד, דְּאִיהוּ כ"ד סְפָרִי דְאוֹרִייתָא, אִיךָ לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָתוֹן בִּיה.

אָמְרוּ לוֹ: אַל תֹּאמַר לָנוּ דְבָר (מלים) מִי הוּא אַבִּיךָ? אָמַר לָהֶם: אָבִיא שְׁלִי הוּא דָג גָּדוֹל
אֶחָד, שְׁכָשְׁצָמָא, הוּא פּוֹתַח פִּי וּבּוֹלֵעַ אֶת הַמֵּיִם שֶׁל הַיָּם, וְעַד שְׁבָעִים (שבע) שָׁנִים לֹא
חֹזֵר הַיָּם לְתִקְפוֹ, וְסוֹד הַדְּבָר - יִכְטַח כִּי יִגִּיחַ יָרֵדֵן אֶל פִּיהוּ, וְהוּא בּוֹלֵעַ כָּל כֶּף מִן הַיָּם,
וְאַתֶּם לֹא שְׁאַבְתֶּם מִמֶּנּוּ אֶלָּא כַּד אֶחָד, שֶׁהוּא עֹשִׂים וְאַרְבָּעָה סָפְרֵי הַתּוֹרָה, אֵיךְ לֹא
הִפְרַתֶּם אוֹתוֹ?

טקסט התיקונים

בְּהִיּוֹא זְמַנָּא אֲדַכְּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר וַדַּאי אַנְתָּ אִיהוּ בְּרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, חָדוּ בֵּיה,
וְאָמְרוּ. בּוֹדַאי אִי אַנְתָּ הוּיִת בְּהַאי עֲלָמָא, הוּיִנֵּן קָא נַחְתִּין מְסוּסוֹן דִּילָן, וְהוּיִנֵּן אֲנִי
מִחְמְרִין בְּתַר בְּעִירָהּ.

תרגום לעברית

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִזְכָּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר: וַדַּאי אַתָּה הוּא בְּנוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא. שְׁמַחוּ בּוֹ
וְאָמְרוּ: בּוֹדַאי אִם אַתָּה הָיִיתָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, הָיִינוּ יוֹרְדִים מִן הַסּוּסִים שְׁלָנוּ, וְהָיִינוּ אֲנִי
מִחְמְרִים אַחֵר בְּהִמּוּתִיהָ.

טקסט התיקונים

אָמַר לוֹן, הֵהוּא חוּיָא דְאַתּוֹן מְגִיחִין קִרְבָּא בֵּיה אֵיךְ אֲשַׁתְּזַבְּתוֹן מִבֵּיה, דְּאִיהוּ בָּלַע
וְקָטִיל, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְאִיהוּ קָטִיל לְאָדָם קְדָמָא, וְלָכֵל דְרִין דְקָא אַתִּינֵן אֲבַתְרִיה,
וּבְרַתָּא אִיהִי עַל מַגְדָּלָא דְפָרַח בְּאוּרָא, וּמְכַרִּיזִין בְּכָל יוֹמָא בְּרַקִּיעָא, דְכָל מָאן דְקָטִיל
לְהַאי חוּיָא, דִּיִּהְבִּין לִיה לְאַנְתּוֹ בַּת מְלָךְ פְּנִימָאָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְהַאי זָהָב
אִיהוּ ז' יָמִי בְּרַאשִׁית, ה' חֲמֵשׁ אוּר, ב' אִיהִי ב' מִן בְּרַאשִׁית, עֲלָה אַתְמַר (שיר ז י) יָפָה
כְּלָבָנָה, תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קִרְאָן לָהּ בְּמַתִּיבְתָּא.

אמר להם: אותו הנחש שאתם עורכים עמו קרב, איך נצלתם ממנו? שהוא בולע והורג, ולא עוד, אלא שהוא הרג את אדם הראשון ואת כל הדורות שבאו אחריו, והבת היא על המגדל שפורח באויר, ומכריזים בכל יום בקריע, שכל מי שהורג את הנחש הזה, שנותנים לו לאשה את בת מלך הפנימית ממשבצות זהב לבושה, והזהב הזה הוא ז' ימי בראשית, ה' חמשה אור, ב' היא ב' מבראשית, עליה נאמר יפה כלבנה, תורה שבעל פה קוראים אותה בישיבה.

טקסט התיקונים

ובגין דא כרוזא כריז, כמה גברין, כמה מארי תריסין, אתפנשו בבי מדרשא, לאגחא קרבא עם חוץ בגינה, וכמה תריסין אתעבידו פסקות בגינה דברתא דמלכא, ויפן כה וכה וירא כי אין איש (שמות ב יב), לית בהון דקטיל לחוץ, עד דיייתי ההוא דאתמר ביה ויפן כה וכה וירא את המצרי, ובגין דא אתמר (בראשית מט י) עד כי יבא שיל"ה, שיל"ה מ"ש"ה, דאיהי מורשה דיליה, ובגין דא בגיניה אתמר ביה עד כי יבא שיל"ה, דיליה (נ"א דילה) ודאי, איהו קטיל לחוץ.

תרגום לעברית

ומשום זה הפרוז מכריז: כמה גבורים כמה בעלי מגנים התכנסו בבית המדרש לערוך קרב עם הנחש בשבילה, וכמה מגנים נעשו פסקות בשביל בת המלך, ויפן כה וכה וירא כי אין איש (שמות יב), אין בהם שהורג את הנחש עד שיבא ההוא שנאמר בו ויפן כה וכה וירא את המצרי, ומשום זה נאמר עד כי יבא שיל"ה, שיל"ה מ"ש"ה, שהיא המורשה שלו, ומשום זה נאמר בו עד כי יבא שיל"ה, שלו (שלה) ודאי, הוא הרג את הנחש.

וּלְיָוָה יִקְהַל עַמִּי' (שם), בְּגִין דְּאִיהוּ בֶן יִצְחָר בֶּן קֵה' תְּ בֶן עֲמֶר'ם, בֶּן עֲמָא רָמָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (דְּהִיא כַּג יז) וּבְנֵי רַחֲבִיָּה רַבּוּ לְמַעְלָה, וְקָטִיל לְחוּיָא, וְחִילִיָּה בִּימָא וּבִיבְשָׁתָא וּבְרַקִּיעָא, וְכִמָּה מְאֲרֵי קְרָבִין אֲנָחוּ עֲמִיהּ קְרָבָא עַל יָמָא, כִּמָּה דְּאֶתְ אָמַר (תַּהֲלִים קד כו) שֵׁם אֲנִיּוֹת יְהֻלְכוּן בִּימָא דְּאוֹרִיָּתָא, דְּאִינוּן אֲנִיּוֹת עֵינִין דְּמִסְתַּכְלִין בְּאוֹרִיָּתָא, וְכִמָּה אֲנִיּוֹת מְנִיָּהּ אֶתְכְּרוּ וְנִפְלוּ בִּימָא.

תרגום לעברית

וּלְיָוָה יִקְהַל עַמִּי'ם, מְשֻׁם שְׁהוּא בֶן יִצְחָר בֶּן קֵה' תְּ בֶן עֲמֶר'ם, בֶּן עַם רָם, שְׁנַאֲמַר בּוּ וּבְנֵי רַחֲבִיָּה רַבּוּ לְמַעְלָה, וְהָרַג אֶת הַנְּחָשׁ וְחִילּוּ בֵּים וּבִיבְשָׁה וּבְרַקִּיעַ, וְכִמָּה בְּעָלִי קְרָבוֹת עָרְכוּ עֲמוֹ קָרַב עַל הָיִם, כִּמּוֹ שְׁנַאֲמַר שֵׁם אֲנִיּוֹת יְהֻלְכוּן, בֵּים שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁאוֹתָן אֲנִיּוֹת, הָעֵינִים שֶׁמִּסְתַּכְלוֹת בַּתּוֹרָה, וְכִמָּה אֲנִיּוֹת מֵהֶם נִשְׁכְּרוּ וְנִפְלוּ לָיִם.

טקסט התיקונים

עַד דִּיִּיתִי מוֹרְשָׁה דִּילָה, וְקָרַע יָמָא דְּאוֹרִיָּתָא, וְסוּס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בֵּים, דְּאִיהוּ חוּיָא וּבֵת זוּגִיָּה, דְּאִיהִי סוּסִיא דִּילִיָּה, וְאִיהוּ אַעְבָּר עָלָה לְיִשְׂרָאֵל דְּלֹא טְבָעִין בָּהּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שְׁמוֹת יד כט) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הָיִם.

תרגום לעברית

עַד שֶׁתְּבֹא מוֹרְשָׁה שְׁלוֹ, וְקוֹרַע אֶת יָם הַתּוֹרָה, וְסוּס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בֵּים, שְׁהוּא הַנְּחָשׁ וּבֵת זוּגוֹ, שְׁהִיא הַסּוּסָה שְׁלוֹ, וְהוּא הָעֶבֶר עָלֶיהָ אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא טוֹבְעִים בּוֹ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הָיִם.

טקסט התיקונים

בְּקִדְמִיתָא בִּימָא בְּהִהוּא חֲמַר, בְּפוֹרְקָנָא בְּתַרְיָתָא כְּלָא בִּימָא דְּאוֹרִיָּתָא, מְטָה דִּילִיָּה דְּקָרַע בֵּיהּ יָמָא דָּא קוֹלְמוֹס, בְּגִין דְּעָלִיָּה אֶתְגַּלְיָא זְרוּעַ יְהו' ה', דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (ישעיה נג א) וְזְרוּעַ יְהו' ה' עַל מִי נִגְלָתָהּ.

בְּרֹאשׁוֹנָה בָּיִם בָּאוֹתוֹ חֹמֶר, בְּגָאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה הַכֹּל בָּיִם שֶׁל הַתּוֹרָה, הַמִּטָּה שֶׁלּוֹ שְׁקָרַע
 בּוֹ אֶת הַיָּם, זֶה קוֹלְמוֹס, מַשּׁוּם שֶׁעָלָיו הִתְגַּלְתָּה זְרוּעַ יְהו' ה', שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְזְרוּעַ יְהו' ה'
 עַל מִי נִגְלְתָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ג ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

בְּהֵיכָל זְמַנָּא דְּאַתְעֵבֵר הֵהוּא חוּיָא בִּישָׁא מִן יַמָּא, שְׁלִיט חוּיָא קְדִישָׁא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא
 (שֵׁם רַמֶּשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדוּלוֹת), אֲזִלִּין אַנְיּוֹת בְּהִבְטָחָה בִּישָׁא דְלֹא
 טְבָעִין, דִּהָא רוּחַ סְעָרָה אֲתַעֲבֵר שְׁלִטְנוּתִיהָ מִן יַמָּא דְּאוּרִייתָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא שֵׁם רַמֶּשׁ
 וְאִין מִסְפָּר וְגוֹמֵר, שֵׁם אַנְיּוֹת יְהִלְכוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ (תַּהֲלִים קִד כה כו), וְיִהִי
 חֲדִי עֲמָהוּן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תַּהֲלִים מֵח יד) שִׁיתוּ לַבָּכִים לְחִילָה וְגוֹמֵר, לְחִילָה כְּתִיב,
 וְכָלֶם אֱלִיָּה יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלֶם בָּעֵתוֹ, (דַּאֲיִנוֹן עֲתוֹתִי דְּאוּרִייתָא כִּמוֹ שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּה קִבְעַת עֲתִים לְתוֹרָה) דְּאִיְהוּ עֵתוֹ דְּצַדִּיק, תִּתֵּן לָהֶם יְלִקוּטוֹן (שֵׁם קִד כח)
 דָּא מִנָּא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת טז כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטוּהוּ וְגוֹמֵר, מִסְטָרָא דְעֲמּוּדָא
 דְּאַמְצַעִיתָא דְאִיְהוּ כָּלִיל שִׁית סְטָרִין, לְוִיתָן לְעִילָא דָּא צַדִּיק דְאִיְהוּ כְּדָג

תרגום לעברית

בָּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנֶּעֱבֵר אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ הָרַע מִן הַיָּם, שְׁלֵט הַנֶּחֱשׁ הַקָּדוֹשׁ, וּבָאוֹתוֹ זְמַן (שֵׁם רַמֶּשׁ
 וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדוּלוֹת), הוֹלְכוֹת הָאֲנִיּוֹת בְּהִבְטָחָה בָּיִם, שְׁלֹא טוֹבְעוֹת,
 שְׁהָרִי רוּחַ הַסְעָרָה הָעֵבֵר שְׁלִטְנוֹהָ מֵהַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, וּבָאוֹתוֹ זְמַן שֵׁם רַמֶּשׁ וְאִין מִסְפָּר
 וְגוֹמֵר, שֵׁם אַנְיּוֹת יְהִלְכוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ, וְיִהְיֶה שְׁמֵחַ עִמָּהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 שִׁיתוּ לַבָּכִים לְחִילָה וְגוֹמֵר, לְחִילָה כְּתִיב, וְכָלֶם אֱלִיָּה יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלֶם בָּעֵתוֹ, (שֶׁהֵן
 עֲתוֹת הַתּוֹרָה, כִּמוֹ שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּה, קִבְעַת עֲתִים לְתוֹרָה) שֶׁהוּא עֵתוֹ
 שֶׁל צַדִּיק. תִּתֵּן לָהֶם יְלִקוּטוֹן, זֶה הַמֶּן, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטוּהוּ וְגוֹמֵר, מַצְדּוֹ

שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצִּי, שֶׁהוּא כּוֹלֵל שְׂשֵׁה צִדִּים. הִלְוִיתָן לְמַעַלָּה זֶה הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא כָּדָג קָטָן עַל חוֹף הַיָּם. נָחַשׁ בָּרִיחַ זֶה אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הַבָּרִיחַ הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים, וְזֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצִּי שֶׁנִּקְרָא תִּיכּוֹן, בְּגִלְלֵי שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצִּי, שְׁתֵּי כַּנְפָיו יָמִין וּשְׂמָאל, שְׂמִשָּׁם נִתְּנָה תוֹרָה. שְׁתֵּי קִשְׁקֻשׁוֹתָיו, שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֱמֶת. שְׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה הִיא הַיָּם, שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא דֶּרֶךְ אֲנִיָּה בְּלֵב יָם, שֶׁהוּא ל'י' בְּאֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מְסֻפֵּר, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַעֲלָמוֹת אֵין מְסֻפֵּר וְכוּ', וְהֵן הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, שֶׁהֵן בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהֶּ רַעוּתֶיהָ שֶׁל הַשְּׂכִינָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.